

Lødingen kommune
Deres ref: 20/989

Oslo 13.11.20

Lokal forskrift om hundehold i Lødingen kommune – høringsvar fra Norsk Kennel Klub

Viser til sakspapirer av 23.09.2020 vedrørende Lødingen kommunes forslag til lokal forskrift om hundehold i kommunen.

Norsk Kennel Klub (NKK) er hundeeiernes organisasjon. NKK består av 267 medlemsklubber og forbund med totalt over 90.000 medlemskap. Vi arbeider for å sikre hundens rettigheter på mange forskjellige fronter, gjennom å tale hunden og hundeeiers sak.

NKK støtter ikke den foreslåtte innføringen av båndtvang slik Lødingen kommune fremlegger i høringen. NKK mener at hensynet til hundevelferden og de som ønsker å gå med hunden løs, må ivaretas i større grad.

NKK er for å beskytte annet dyreliv, men mener at enkelte uheldige episoder må følges opp direkte med den ansvarlige hundeeieren. NKK mener det er urimelig å straffe alle de som faktisk har kontroll på sin hund, og som tar hensyn til både dyr og mennesker når de går tur med hunden sin. Hundeloven gir allerede hjemmel for å iverksette tiltak for de som bryter hundeloven. Blant annet har politiet myndighet til å pålegge båndtvang på enkelthunder som kan forulempe folk eller dyr.

Hver enkelt kommune har ifølge hundelovens § 6 rett til å utvide båndtvangen til å blant annet gjelde på og ved bestemt/angitte turstier, turveier, merkede skiløyper, leir- og rasteplasser, og i bestemt angitte andre områder på land, i vann eller sjø som er allment benyttet som tur- og rekreasjonsområder. Men loven er klar på at dette kun skal skje hvis det er et reelt behov. Det bør derfor ikke innføres båndtvang som et forebyggende tiltak. Jf. § 6 i hundeloven: «*Båndtvang etter bokstav c og d kan ikke fastsettes i større grad enn nødvendig og slik at hensynet til de som ønsker å ferdes med løs hund også ivaretas i tilstrekkelig grad, både hva angår omfang og geografisk spredning*».

Det er allerede krav om kontroll på hunden, selv når den er løs

Hundeloven er tydelig på at hundeeier er ansvarlig for å ha kontroll på, og opptre forsvarlig med sin hund, også når hunden går løs: «... Hundeholderen skal sørge for at hunden eller hundeholdet ikke er til urimelig ulempe for folk, miljø eller andre interesser.», og «Hunder kan bare være løse når de blir fulgt og kontrollert på aktsom måte». Jf. § 3 og 4 i hundeloven.

Det finnes derfor allerede et tilstrekkelig regelverk, som politiet har full mulighet til å håndheve. Omfattende lokale båndtvangsregler vil dermed i stor grad være overflødige.

I et rundskriv om hundeloven, som Justisdepartementet sendte ut til alle landets kommuner da hundeloven tredde i kraft¹, står det tydelig at kommunenes muligheter til å utvide båndtvangen må forvaltes med respekt:

¹ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/rundskriv-om-hundeloven/id279357/>

«I hundeloven har kommunene fått en omfattende og klart definert myndighet til å gi forskrifter. Politiet har fått myndighet til å treffe en rekke ulike vedtak i tilknytning til problematisk hundehold. Politiets myndighet utøves av det enkelte politidistrikt. I kommuner der hundeholdere jevnt over forholder seg lojalt til lovens generelle aktsomhetskrav og generelle regler om sikring av hund, vil det være lite behov for lokale utfyllende forskrifter.» Enkelte uheldige episoder kvalifiserer altså ikke til lokale utfyllende båndtvangsforskrifter i kommunen.

Ivareta hundevelferden

Det er også viktig å ta i betraktning hundenes velferd når nye båndtvangsbestemmelser vurderes. Dyrevelferdslovens § 23 sier at dyr har krav på å utøve sin naturlige atferd. Hundens naturlige atferd er blant annet å løpe fritt. Det å innskrenke hundenes muligheter til å bevege seg fritt, vil være med på å frarøve hundene muligheten til et fullverdig liv, som igjen kan resultere i dårligere dyrevelferd.

Hunder som ikke får tilstrekkelig anledning til å utfolde seg fritt, vil heller ikke få utvikle det språket og de sosiale egenskapene de trenger for å møte de krav vi som samfunn stiller til hunder i dag. Med tendensen om stadige båndtvangutvidelser i norske kommuner, frykter NKK at det i verste fall kan bli flere atferdsproblemer og konflikter mellom hund og menneske.

Hunden er en viktig samfunnsressurs, og benyttes i mange ulike servicefunksjoner. For eksempel som politihund, redningshund, førerhund, ettersøkshund osv. I tillegg har hunden dokumentert effekt på både den fysiske og psykiske helsen til de som eier den. Det er derfor et paradoks at hunden blir sett på som et irritasjonsmoment i det daglige. Hvis man ønsker at hunden skal fortsette å gjøre en viktig innsats i ulike servicefunksjoner, mener NKK at man også må tolerere at hundene får mulighet til å utfolde seg og utvikle seg på en god og riktig måte også i det daglige.

Opprette friområder for hund

Hvis kommunen likevel velger å innføre omfattende lokale båndtvangsregler, må dette i det minste kompenseres med opprettelse av friområder for hund, hvor hundene er fritatt for båndtvang. Det er faktum at båndtvangen i praksis frarøver hunder muligheten til normal atferd over en lang periode. Mye lokal båndtvang, kombinert med manglende friområder kan gi grobunn for konflikter og frustrasjon både for to- og firbente.

NKK oppfordrer kommunen til å revurdere behovet for en så omfattende innstramming av båndtvangsreglene. Kommunen må ikke ignorere hundevelferden når det ikke er et reelt behov for dette. Hundens enestående rolle for økt friluftsliv, bedre folkehelse, og økt livskvalitet må også vektlegges når det skal fattes avgjørelser rundt økt bruk av båndtvang.

Med vennlig hilsen

Torbjørn Brenna
Administrerende direktør
Norsk Kennel Klub